

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

18 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir, Alerguș Constantin, Toma Nadejda, Nicolaev Ghenadie,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Andronic Natalia, de către partea vătămată Sârbu Valeriu, de către avocatul Dumitran Ignat în numele inculpatului Darii Ruslan, de către avocatul Grosu Eugen în numele inculpatului Lungu Ivan și de către avocatul Grosu Eugen în numele inculpatului Darii Vasile, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Cahul din 12 august 2015 și a deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 01 februarie 2017, în cauza penală privindu-i pe

Darii Vasile Xxxx, născut la xxxx, originar și domiciliat în s. xxxx, r-nul xxxx;

Lungu Ivan Xxxxx, născut la xx xxxx xxxx, originar și domiciliat în s. xxxx, r-nul xxxx;

Darii Ruslan Xxxxx, născut la xxxxx, originar din s. xxxx, r-nul xxxxx, reg. xxxx, xxx, domiciliat în s. xxxxx, r-nul xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 05.07.2012 – 12.08.2015 (prima instanță);
2. 25.09.2015 – 01.02.2017 (instanța de apel);
3. 20.04.2017 – 18.07.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, din 12 august 2015:

Lungu Ivan a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. (e), 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa în baza:

- art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal – 3 ani închisoare;
- art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal – 3 ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pedepsele aplicate lui Lungu Ivan au fost cumulate parțial, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani 6 luni în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoarea de către Lungu Ivan pe o perioadă de probațiune de 5 ani.

Darii Vasile a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e), 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa în baza:

- art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal – 3 ani închisoare;
- art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal – 1 an închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pedepsele aplicate lui Darii Vasile au fost cumulate parțial, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoarea de către Darii Vasile pe o perioadă de probațiune de 5 ani.

Darii Ruslan a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e), 287 alin. (3) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa:

- în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal – 4 ani închisoare;
- în baza art. 287 alin. (3) Cod penal – 3 ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pedepsele aplicate lui Darii Ruslan au fost cumulate parțial, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că la 29 februarie 2012 în jurul orelor 23:00 - 23:05 min, Darii Ruslan, în comun acord cu Lungu Ivan și minorul Darii Vasile, născut la 16.07.1994, fiind sub influența băuturilor alcoolice și încălcând grosolan ordinea publică, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, au lovit cu picioarele în ușa de la intrare în blocul locativ amplasat în orașul Cahul, Prospectul Republicii Nr. 12, deteriorând panoul ușii, iar la observația făcută de partea vătămată Sârbu Valeriu, născut la XXXX, domiciliat în orașul xxx, XXX XXXX Nr. XX, de a înceta acțiunile ilegale, Lungu Ivan, Darii Ruslan și Darii Vasile, din intenții huliganice, i-au aplicat lui Sârbu Valeriu multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, iar Darii Ruslan i-a aplicat victimei și multiple lovituri cu o țeavă metalică, cauzându-i părții vătămate Sârbu Valeriu, edem cu echimoză în centrul regiunii parietale (5x6 cm) și în regiunea zigomatică la unghiul ochiului drept (3x2 cm), cauzate în rezultatul acțiunii traumatice prin mecanism de lovire cu obiect(e) contondent(e) dur(e), care, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 164 din 08.05.2012, se califică ca vătămare corporală neînsemnată, traumatism cranio-cerebral închis-comoție cerebrală, edem cu echimoză pe fața anterioară a ambilor genunchi (5x6 cm și 5x5 cm), plagă contuză

pe suprafața plantară a piciorului drept (1,5x1 cm), cauzate în rezultatul acțiunii traumatice prin mecanism de lovire cu obiect(e) contondent(e) dur(e), care, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 164 din 08/05/2012, se califică ca vătămare corporală ușoară și edem cu echimoză, și lezarea parțială a ligamentelor articulației genunchiului stâng (colateral lateral, medial și încrucișat), în rezultatul acțiunii traumatice prin mecanism de lovire cu obiect(e) contondent(e) dur(e), care, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 164 din 08.05.2012, se califică ca vătămare corporală medie.

Prima instanță a calificat acțiunile inculpatului minor - **Darii Vasile** și a inculpatului **Lungu Ivan**, în baza:

- art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, aceeași acțiune săvârșită de două și mai multe persoane;

- art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, vătămarea intenționată medie a integrității corporale și a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute de art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății, aceeași acțiune săvârșită de două și mai multe persoane.

La fel, prima instanță a calificat acțiunile inculpatului **Darii Ruslan** în baza:

- art. 287 alin. (3) Cod penal, huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, aceeași acțiune săvârșită de două și mai multe persoane, huliganismul agravat, acțiunile prevăzute la alin. (1) și (2), dacă au fost săvârșite cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale și sănătății;

- art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, vătămarea intenționată medie a integrității corporale și a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății, aceeași acțiune săvârșită de două și mai multe persoane.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Procurorul în procuratura Cahul, Cara Mihail, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie recunoscuți vinovați inculpații Darii Vasile și Lungu Ivan în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e), art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, iar pe inculpatul Darii Ruslan în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e), art. 287 alin. (3) Cod penal și a stabili pedeapsa:

- inculpatului Darii Ruslan în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, sub formă de 4 ani închisoare, în baza art. 287 alin. (3) Cod penal sub formă de 3 ani închisoare. Conform art. 84 Cod penal, prin cumul total al pedepselor aplicate, ai stabili pedeapsa definitivă sub formă de 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- inculpatului Lungu Ivan în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, sub formă de 3 ani închisoare, în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, sub formă de 3 ani închisoare. Conform art. 84 Cod penal, prin cumul total al pedepselor aplicate, a-i stabili pedeapsa definitivă sub formă de 6 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- inculpatului Darii Vasile în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, sub formă de 3 ani închisoare, în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, sub formă de 1 an închisoare. Conform art. 84 Cod penal, prin cumul total al pedepselor aplicate, a-i stabili pedeapsa definitivă sub formă de 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă intentată de partea vătămată Sârbu Valerii să fie admisă și dispusă încasarea în mod solidar de la inculpații Darii Vasile, Lungu Ivan, Darii Ruslan prejudiciul material în mărime de 9452,28 lei și prejudiciul moral în mărime de 70000 lei.

La fel, în conformitate cu art. 162 Cod de procedură penală corpurile delictelor:
- țeava metalică de 1,35 m să fie nimicită; un tricou, o pereche de ciorapi, cartușul de calibru 9 mm de model „Makarov” să fie restituite părții vătămate Sârbu Valeriu.

În motivarea apelului procurorul a invocat că:

- pedeapsa stabilită inculpaților Darii Vasile, Lungu Ivan și Darii Ruslan nu corespunde gravității infracțiunilor comise, circumstanțelor constatate pe cauză, personalității inculpaților, iar acestora urma de a le fi aplicată o pedeapsă mai aspră sub formă de închisoare, prin cumul total al pedepselor aplicate, fără suspendarea condiționată a executării acestora;

- prima instanță urma să admită acțiunea civilă intentată, or conform prevederilor art. 387 alin (1) Cod de procedură penală, o dată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

3.2. Partea vătămată, Sârbu Valeriu, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- Lungu Ivan să fie recunoscut vinovat și să-i fie aplicată pedeapsa în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, de 3 ani închisoare, iar în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, de 3 ani închisoare și conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

- Darii Vasile să fie recunoscut vinovat și să-i fie aplicată pedeapsa în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, de 3 ani închisoare, iar în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, de 1 an închisoare și conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de

infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

- Darii Ruslan să fie recunoscut vinovat și să-i fie aplicată pedeapsa în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, de 4 ani închisoare, iar în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, de 3 ani închisoare și conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 7 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În argumentarea apelului, partea vătămată a invocat că:

- prima instanță la judecarea cauzei deși a examinat cauza complet și obiectiv, just a încadrat faptele comise, și corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpaților, însă greșit a individualizat pedepsele aplicate inculpaților, deoarece acestea nu corespund gravității infracțiunilor comise, circumstanțelor stabilite în cauză, personalității făptuitorilor;

- prima instanță nu a luat în considerare faptul, că în cadrul urmăririi penale, cât și la examinarea în fond a cauzei penale, a fost constatată circumstanța ce agravează răspunderea penală în acțiunile inculpaților Darii Vasile, Darii Ruslan și Lungu Ivan, în conformitate cu art. 77 alin. (1) lit. j) Cod penal, și anume săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate, provocată de consumarea substanțelor menționate la art. 24, circumstanță asupra căreia instanța nu s-a expus;

- la stabilirea pedepsei, instanța eronat a interpretat regulile de aplicare a art. 90 Cod penal, stabilind inculpaților o pedeapsă mai blândă de altă categorie, decât cea care este prevăzută de sancțiunea articolului, în baza căruia ei au fost condamnați, reținând ca circumstanțe excepționale de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, faptul că Lungu Ivan are la întreținere doi copii minori, iar Darii Vasile la momentul comiterii infracțiunii era minor și că anterior nu a fost judecat;

- circumstanțele atenuante constatate de prima instanță, nu sunt de natură să ducă la concluzia că fapta inculpaților este lipsită de importanță și de reducere a pericolului social al acesteia, cu atât mai mult că, nici atitudinea inculpaților prin care aceștia nu au recunoscut faptele, exclude posibilitatea de a constata prezența căinței sincere, respectiv pedeapsa nu poate fi redusă sub limita minimă;

- toți trei inculpați sunt recunoscuți vinovați de comiterea unor infracțiuni grave, orientate împotriva bunei desfășurări a activității în sfera publică;

- se exclude posibilitatea aplicării față de inculpații Darii Vasile și Lungu Ivan a art. 90 Cod penal, iar față de Darii Ruslan a unei pedepse mai blânde;

- deși la acțiunea civilă intentată au fost prezentate și probe scrise ce confirmă cuatumul prejudiciilor solicitate, prima instanță neîntemeiat și contrar prevederilor art. 220 alin. (3), 225 alin. (1), (2), (3) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței de acuzare nu a soluționat și acțiunea civilă.

3.3. Avocatul Dumitran Ignat în numele inculpatului Darii Ruslan, în care a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a lui Darii Ruslan de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e), 287 alin. (3) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele acestor infracțiuni, invocând că:

- instanța nu a analizat probele examinate în ședința de judecată, a dat apreciere eronată circumstanțelor cauzei și eronat a ajuns la concluzia, că Darii Ruslan a comis faptele indicate în rechizitoriu;

- probele examinate de instanță, contravin faptelor indicate în rechizitoriu;

- contrar prevederilor art. 3 alin. (1), 51 alin. (1), 52, 113 alin. (1), (2) Cod penal, art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, prima instanță a pronunțat o sentință de condamnare;

- declarațiile inculpatului Darii Ruslan de la urmărirea penală și din prima instanță nu au fost combătute prin probe;

- prima instanță nu a reținut faptul, că anume inculpații au declarat că țeava a fost ridicată de la partea vătămată, care știa locul, unde ea se afla, căci el trăiește în această casă, inculpații care prima dată au venit, nu cunoșteau unde se află țeava, cu atât mai mult că ei nu au avut motiv de a o lua, nu au avut nici o înțelegere prealabilă între ei de a comite huliganism agravat sau de a aplica părții vătămate careva lovituri;

- posibil în acțiunile lui Darii Ruslan sunt prezente elementele contravenției prevăzute de art. 354 Cod contravențional *„huliganismul nu prea grav, adică acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acțiuni similare ce încalcă normele morale, tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice”*;

- după ieșirea părții vătămate și începerii conflictului cu inculpații, în urma căruia primul a primit leziuni corporale, este necesar de a ține cont de intenția inculpaților, or Darii Ruslan a explicat că el a aplicat lovituri cu piciorul la genunchii părții vătămate doar cu scop de a-i lua țeava, cu care acela a încercat să-i lovească, iar o dată chiar l-a lovit în frunte, în urma cărui fapt i-au fost cauzate leziuni neînsemnate conform raportului de expertiză, iar acțiunile întreprinse erau doar cu scopul de a lua țeava metalică și de autoapărare;

- prima instanță a ignorat prevederile art. 8 alin. (3) Cod penal, prin faptul că a afirmat că putea fi real, că anume inculpatul Darii Ruslan a lovit cu țeava metalică, iar ceilalți inculpați aplicau lovituri în alte părți ale corpului;

- instanța de judecată, nefiind expert în medicină și contrar expertizei medico-legale nr. 164 din 08.05.2012, p. 8, a indicat, că cauzarea deteriorării parțiale a ligamentelor articulației au putut fi provocate doar cu un obiect, la care grosimea e mai mică decât talpa, în urma loviturii țintite;

- instanța de judecată nu s-a expus în privința argumentelor avocaților precum, că în declarațiile părții vătămate sunt prezente contradicții (divergențe) atât la urmărirea penală, cât și în instanța de judecată;

- partea vătămată a menționat la urmărirea penală și în instanță, că a fost maltratat de 4 persoane, însă sub învinuire se află doar trei. Partea vătămată de multe ori a făcut afirmații, că i-au fost aplicate multiple lovituri cu țeava metalică, inclusiv în regiunea capului, însă potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 164 din 08.05.2012 nu a fost stabilită nici o lovitură în regiunea capului cu țeava metalică;

- faptul că experții nu au găsit careva leziuni la locurile pe care le indică partea vătămată, reflectă, că partea vătămată nu este sinceră în declarațiile sale, în întregime ele sunt date contrar probelor pe cauză cu scop de a agrava situația inculpaților, în special a lui Darii Ruslan, inducând în eroare instanța de judecată;

- în ședința de judecată au fost examinați pantalonii, în care era îmbrăcată partea vătămată în momentul conflictului, iar buzunarele de la pantaloni au fost intenționat rupte (descusute) de partea vătămată, cu scopul de a reda agresivitatea inculpaților.

3.4. Avocatul Grosu Eugen în numele inculpaților Lungu Ivan și Darii Vasile solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Lungu Ivan și Darii Vasile să fie achitați de sub învinuirea de comitere a infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e), 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motiv că faptele lor nu întrunesc elementele acestor infracțiuni, invocând în motivarea apelului aceleași argumente ca și avocatul Dumitran Ignat în numele inculpatului Darii Ruslan descrise în pct. 3.3, mai indicând în argumentare că:

- instanța nu a analizat probele examinate în ședința de judecată, a dat apreciere eronată circumstanțelor cauzei și incorect a ajuns la concluzia, că Lungu Ivan și Darii Vasile au comis faptele indicate în rechizitoriu;

- atât la urmărirea penală, cât și în instanța de judecată Lungu Ivan și Darii Vasile au dat aceleași declarații, care nu au fost combătute prin alte probe;

- instanța nu a reținut, că anume inculpații au declarat că țeava a fost ridicată de la partea vătămată, care cunoștea unde se află această țeavă, deoarece el locuiește în această casă, inculpații venind pentru prima dată la fața locului, nu cunoșteau unde se află țeava, cu atât mai mult ei nu au avut nici un motiv de a o lua, nu au avut nici o înțelegere prealabilă între ei de a comite huliganism agravat sau de a aplica părții vătămate careva lovituri. Lovituri cu țeava nimeni dintre inculpați nu a aplicat, căci țeava metalică se afla la partea vătămată;

- la urmărirea penală și în instanța de judecată, Darii Ruslan a recunoscut că anume el a aplicat lovitura cu piciorul în regiunea genunchiului stâng, iar conform raportului de expertiză în comisie, nr. 164 din 08.05.2012, pct. 8 – cauzarea de leziuni parțiale a ligamentelor articulației genunchiului stâng, la lovire semnificativă

cu piciorul pe suprafața laterală a genunchiului nu se exclude (f.d. 105-108, vol. I), fapt ce confirmă versiunea lui Darii Ruslan, că de la loviturile aplicate de către el, părții vătămate i-au fost cauzate leziunile corporale, care au fost calificate ca vătămări corporale medii;

- atât organul de urmărire penală, cât și instanța de judecată greșit a calificat acțiunile lui Darii Vasile și Lungu Ivan în baza art. 152 alin. (2) Cod penal, or nu ei au provocat aceste leziuni corporale părții vătămate, iar în acțiunile lui Lungu Ivan și Darii Vasile e posibil să fie prezente elementele contravenției prevăzute de art. 354 Cod contravențional, huliganismul nu prea grav.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 01 februarie 2017, au fost admise parțial apelurile declarate, fiind casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care:

- Darii Vasile și Lungu Ivan au fost achitați de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpați;

- Darii Vasile și Lungu Ivan au fost recunoscuți vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-le stabilită pedeapsa sub formă de amendă, lui Darii Vasile, cu aplicarea art. 79 Cod penal, de 200 unități convenționale, iar lui Lungu Ivan de 600 unități convenționale;

- Darii Ruslan a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin. (1), 287 alin. (3) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, de 2 ani închisoare, iar în baza art. 287 alin. (3) Cod penal de 4 ani închisoare. În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Darii Ruslan i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare. În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea a fost suspendată condiționat pe un termen de 3 ani.

Acțiunea civilă intentată de partea vătămată Sârbu Valeriu în partea prejudiciului moral a fost admisă, fiind dispusă încasarea în mod solidar de la Darii Vasile, Lungu Ivan și Darii Ruslan în beneficiul lui Sârbu Valeriu suma de 70000 lei, iar în partea prejudiciului material din motivul renunțării la aceste pretenții de către partea vătămată a fost dispusă încetarea procesului.

Corpurile delictive, țeava metalică de 1,3 m, a fost dispus de a fi nimicită, iar un tricou, un cartuș de calibrul 9 mm, de model „Makarov”, a fost dispus de a fi restituite părții vătămate Sârbu Valeriu.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel analizând materialele cauzei, a conchis că prima instanță a apreciat eronat probele administrate și cercetate, ajungând greșit la concluzia privind vinovăția lui Darii Vasile și Lungu Ivan în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, la fel și

acțiunile lui Darii Ruslan pe acest episod au fost calificate greșit de către organul de urmărire penală, deoarece infracțiunea nu a fost săvârșită de mai multe persoane.

Astfel, instanța de apel a audiat inculpații Darii Ruslan, Darii Vasile și Lungu Ivan, și a verificat prin citire și consemnare în procesul verbal, următoarele probe:

- declarațiile părții vătămate Sârbu Valeriu din prima instanță (f.d. 134-140, vol. II);

- declarațiile din prima instanță a martorilor Sârbu Aliona (f.d. 141-146, vol. II), Cazacu Maia (f.d. 147 – 148, vol. II), Lungu Gheorghe (f.d. 149 – 140, vol. II);

- declarațiile de la urmărirea penală a martorilor Cazacu Maia (f.d. 47-48, vol. I), Lungu Gheorghe (f.d. 49-50, vol. I);

- procesul - verbal de cercetare la fața locului din 29 februarie 2012, conform căruia la intrarea în blocul locativ, situat în or. Cahul, str. Prospectul Republicii 12, a fost ridicată țeava metalică cu lungimea de 1 m, 35 cm (f.d. 27-31, vol. I);

- procesul- verbal suplimentar de cercetare la fața locului din 01 martie 2012, conform căruia în or. Cahul, str. Prospectul Republicii, 12, sub automobilul de marca VAZ 21099, n.î. „CT AF-753”, a fost depistat și ridicat un cartuș de calibru 9 mm de model „Makarov” (f.d. 32-34, vol. I);

- procesul - verbal de ridicare din 01 martie 2012, conform căruia de la partea vătămată Sârbu Valeriu au fost ridicate o pereche de pantaloni, un tricou și o pereche de ciorapi (f.d. 36, vol. I);

- procesul - verbal de examinare a obiectelor din 01 martie 2012, conform căruia au fost examinați o pereche de pantaloni, un tricou și o pereche de ciorapi, ridicați de la partea vătămată Sârbu Valeriu (f.d. 37-38, vol. I);

- procesul - verbal de ridicare din 02 martie 2012, conform căruia de la partea vătămată Sârbu Valeriu a fost ridicat un pistol de model „Baikal-44” și patru cartușe de calibru 9 mm, de model „Makarov” (f.d. 40, vol. I);

- procesul - verbal de examinare a obiectelor din 02 martie 2012, conform căruia a fost examinat un pistol de model „Baikal-44” și patru cartușe de calibru 9 mm, de model „Makarov”, ridicate de la partea vătămată Sârbu Valeriu (f.d. 41, vol. I);

- procesul - verbal de confruntare între partea vătămată Sârbu Valeriu și învinuitul Darii Ruslan din 19 martie 2012 (f.d. 53-54, vol. I);

- procesul - verbal de confruntare între partea vătămată Sârbu Valeriu și învinuitul Lungu Ivan, din 19 martie 2012 (f.d. 55-56, vol. I);

- procesul - verbal de confruntare între partea vătămată Sârbu Valeriu și martorul Cazacu Maia din 19 martie 2012 (f.d. 57-58, vol. I);

- procesul - verbal de confruntare între partea vătămată Sârbu Valeriu și martorul Lungu Gheorghe din 19 martie 2012 (f.d. 59-60, vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 152 din 02 martie 2012, conform concluziilor căruia la Darii Ruslan au fost stabilite următoarele leziuni corporale: excoriație pe frunte, edem pe gamba piciorului stâng, primite în urma acțiunilor traumatice cu obiect contondent dur, posibil în timpul și în circumstanțele menționate și se califică ca vătămare corporală neînsemnată (f.d. 66, vol. I);

- raportul de expertiză medico - legală nr. 194 din 01 martie 2012, conform concluziilor căruia la partea vătămată Sârbu Valeriu au fost stabilite următoarele leziuni corporale: pe fața anterioară a ambilor genunchi două zone de edem – echimoză, culoare brun-roșie, mai pronunțată pe stânga cu dimensiuni 5x6 cm 5x5 cm. Pe talpa piciorului drept o plagă contuză cu mărimi 1x1,5 cm. În centrul regiunii parietale edem-echimoză - 2x3 cm, cu aceeași culoare. Edem cu echimoză în regiunea zigomatică la colțul ochiului drept, cu caracter petihial cu culoare roșie, formă nedeterminată, dimensiuni de 3x2 cm, comoție cerebrală, lezarea parțială a ligamentelor articulației genunchiului stâng, produse prin acțiuni traumatice cu obiect(e) contondent(e) dur(e), coincid timpului și circumstanțelor indicate de partea vătămată, se califică ca vătămare corporală medie (f.d. 76, vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 151 din 02 martie 2012, conform concluziilor căruia la Lungu Ivan, în timpul examinării vizuale, nu au fost stabilite leziuni corporale (f.d. 91, vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 164 din 08 mai 2012, conform concluziilor căruia la partea vătămată Sârbu Valeriu au fost stabilite următoarele leziuni corporale: traumatism cranio-cerebral închis - comoție cerebrală, edem cu echimoză în centrul regiunii parietale (5x6 cm) și în regiunea zigomatică la unghiul ochiului drept (3x2 cm), edem cu echimoza pe partea posterioară a ambilor genunchi (5x6 cm, 5x5 cm), plagă contuză pe suprafața plantară a piciorului drept (1,5x1 cm), lezarea parțială a ligamentelor articulației genunchiului stâng (colateral, lateral, medial, încrucișat), cauzate în urma acțiunii traumatice prin mecanism de lovire cu obiect(e) contondent(e) dur(e), posibil s-au format în circumstanțele indicate de către partea vătămată și se califică aparte:

- echimoza în centrul regiunii parietale și în regiunea zigomatică (unghiul ochiului drept) se califică ca vătămare corporală neînsemnată;

- comoția cerebrală, plaga contuză pe planta piciorului drept, edemul cu echimoză în regiunea genunchiului drept, se califică ca vătămare corporală ușoară;

- edemul echimoză și lezarea parțială a ligamentelor articulației geunchiului stâng, se califică ca vătămare corporală medie.

Leziunile corporale depistate nu au putut să se formeze în timpul căderii de la proprie înălțime, cu sau fără accelerație și ulterioara lovire de un plan dur sau un anumit obiect. Localizarea și caracterul leziunilor nu permit a stabili, dacă ele au fost primite în rezultatul acțiunilor de atac sau autoapărare. Poziția lui Sârbu Valeriu și a

altor persoane la momentul aplicării traumelor putea fi oricare, dar preponderent verticală sau similară ei. Cauzarea lezării parțiale a ligamentului articulației genunchiului stâng, la o lovire semnificativă cu piciorul pe suprafața laterală a genunchiului, nu se exclude (f.d. 105-108, vol. I);

- raportul din 29 februarie 2012 (f.d. 3, vol. I);

- cererea părții vătămate Sârbu Valeriu din 18 iunie 2012, de recunoaștere în calitate de parte civilă (f.d. 243, vol. I).

Apreciind probele respective, instanța de apel a ajuns la concluzia, că în speță, conform învinuirii înaintate, în acțiunile inculpaților Darii Vasile și Lungu Ivan lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, din care motiv a conchis că aceștia urmează a fi achitați pe acest capăt de acuzare.

În acest sens, instanța de apel a menționat că în învinuirea înaintată este prezentă o lipsă de consecutivitate și că nu a fost probată săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, de către inculpații Darii Vasile și Lungu Ivan.

Instanța de apel a mai reținut că, din învinuirea înaintată rezultă că în acțiunile inculpaților este prezent concursul ideal a infracțiunilor prevăzute de art. 152 și 287 Cod penal.

Astfel, instanța de apel a notat că în privința infracțiunii de huliganism, cu aplicarea obiectelor pentru cauzarea vătămarilor corporale sau lezarea sănătății, în actul de învinuire acest fapt a fost incriminat doar lui Darii Ruslan, fiind indicat că „*Darii Ruslan a aplicat părții vătămate mai multe lovituri cu țeava metalică*”, motiv din care acțiunile acestuia au fost calificate în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, iar celorlalți inculpați Darii Vasile și Lungu Ivan, acest fapt nu li s-a incriminat, acțiunile lor fiind calificate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal. Prin urmare, instanța de apel a reținut că partea acuzării a identificat în acțiunile lui Darii Ruslan în partea aplicării loviturilor cu țeava de metal, excesul de autor.

Subsidiar, instanța de apel a conchis că nu este clar faptul că în învinuirea pe art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, de aplicare de către Darii Ruslan mai multor lovituri cu țeava de metal părții vătămate, nici unui din inculpați acest fapt nu a fost incriminat.

Prin urmare, instanța de apel a indicat că această circumstanță este apreciată ca o încercare a părții acuzării de tragere la răspundere penală pe Darii Vasile și Lungu Ivan în baza art. 152 Cod penal și concomitent fiind calificate acțiunile inculpaților în varianta agravată a acestei infracțiuni, anume ca fiind săvârșită de două sau mai multe persoane, art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal.

Instanța de apel a punctat că partea vătămată Sârbu Valeriu a declarat că la începutul altercației a primit din urmă o lovitură în regiunea genunchilor cu un obiect ascuțit, asemănător cu o țeavă sau o bucată de lemn. Ulterior, căzând în genunchi, a

mai primit câteva lovituri din spate în regiunea capului, cu același obiect și de către aceeași persoană. Persoana care ținea țeava în mână, a avut cataramă argintie, și el și-a dat seama că aceasta era Darii Ruslan. Ulterior, el din nou a căzut jos, celelalte persoane au început a-l lovi cu picioare în abdomen, torace și în cap (134-140, vol. II).

Astfel, instanța de apel a stabilit că din declarațiile părții vătămate rezultă că în afară de lovitura cu tăietura țevii la picior, asupra acestuia au mai fost aplicate alte lovituri, respectiv, faptul că prin raportul de expertiză nu se exclude cauzarea unei singure leziuni corporale, calificată ca vătămare corporală medie (lezarea parțială a ligamentelor articulațiilor genunchiului stâng) și prin lovitura puternică cu piciorul pe suprafața laterală a gambei până la genunchi (f.d. 105-108, vol. I), faptul cauzării leziunii menționate în alte circumstanțe decât cele descrise nu este confirmat prin probe obiective. Totodată, instanța de apel a mai menționat că conform aceluiași raport de expertiză medico-legală a fost exclusă cauzarea acestei leziuni corporale în urma căderii de la proprie înălțime.

În acest context, instanța de apel a conchis că alte probe obiective, ce ar confirma cauzarea de către inculpații Darii Vasile și Lungu Ivan a vătămarilor corporale medii părții vătămate, de către procuror nu au fost prezentate.

În continuare, instanța de apel analizând declarațiile părții vătămate Sârbu Valeriu, și a inculpaților Darii Ruslan, Darii Vasile și Lungu Ivan, a atestat că nu a fost probat că inculpații Darii Vasile și Lungu Ivan au avut intenția de a cauza vătămări corporale lui Sârbu Valeriu, precum și faptul că între aceștia nu a fost o înțelegere prealabilă privind cauzarea vătămarilor corporale cu aplicarea cărorva obiecte. Astfel, instanța de apel a constatat că acțiunile inculpatului Darii Ruslan urmează a fi apreciate ca exces de autor, motiv din care inculpații Darii Vasile și Lungu Ivan nu pot fi trași la răspundere în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, or pentru confirmarea acestui capăt de acuzare, careva probe de către partea acuzării nu au fost prezentate.

Totodată, instanța de apel a notat că din probele analizate, descrise supra, prin coroborare, se confirmă aplicarea loviturilor părții vătămate Sârbu Valeriu de către inculpatul Darii Ruslan, inclusiv cu aplicarea țevii de metal, ca răspuns la observațiile făcute de către partea vătămată, iar faptul nerecunoașterii vinovăției de către inculpatul Darii Ruslan, instanța de apel l-a apreciat ca o formă de apărare, în încercarea de a evita tragerea la răspunderea penală, iar declarațiile acestuia date în cadrul ședinței de judecată, nu pot fi apreciate ca veridice.

Reieșind din faptul că inculpații Darii Vasile și Lungu Ivan urmează a fi achitați de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, instanța de apel a conchis că acțiunile inculpatului Darii Ruslan trebuie recalificate din art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal în art. 152 alin. (1) Cod penal –

vătămarea intenționată medie a integrității corporale, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute de art. 151 Cod penal, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.

În acest sens, instanța de apel a constatat că inculpatul Darii Ruslan, la 29.02.2012, aproximativ la orele 23:05, fiind sub influența băuturilor alcoolice și urmărind scopul de a cauza vătămarea intenționată medie a integrității corporale, aflându-se în fața blocului locativ, situat în or. Cahul, str. Prospectul Republicii nr. 12, i-a aplicat lui Sârbu Valeriu multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i părții vătămate Sârbu Valeriu edem cu echimoză și lezarea parțială a ligamentelor articulației genunchiului stâng (colateral laterală, medial, încrucișat), cauzate în rezultatul acțiunii traumatice prin mecanism de lovire cu obiect(e) contondent(e) dur(e), care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 164 din 08.05.2012 se califică ca vătămare corporală medie.

La fel, instanța de apel a punctat că argumentele părții apărării privind contradicțiile din declarațiile părții vătămate, privind aplicarea loviturilor cu țeava de metal în regiunea capului, precum și participarea a persoanei a 4-a, nu a fost incriminat inculpatului Darii Ruslan.

În continuare, instanța de apel analizând învinuirea înaintată inculpatului Darii Ruslan în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, iar inculpaților Darii Vasile și Lungu Ivan în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, a concluzionat că în acțiunile acestora au fost întrunite elementele infracțiunilor incriminate, fapt ce a fost confirmat prin cumulul de probe administrat, expus supra, apreciate în ansamblu, prin coroborare, iar faptul nerecunoașterii vinovăției de către aceștia, a fost apreciat de instanța de apel ca fiind un mijloc de apărare a inculpaților pentru a evita tragerea la răspundere penală.

Astfel, instanța de apel a constatat că acțiunile inculpaților Darii Ruslan, Lungu Ivan și Darii Vasile, s-au manifestat prin următoarele: la 29 februarie 2012 în jurul orelor 23:00 - 23:05 min, fiind sub influența băuturilor alcoolice și încălcând grosolan ordinea publică, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, au lovit cu picioarele în ușa de la intrare în blocul locativ amplasat în orașul Cahul, Prospectul Republicii Nr. 12, deteriorând panoul ușii, iar la observația făcută de partea vătămată Sârbu Valeriu, născut la xxxxx, domiciliat în orașul Xxxx, xXXX Nr. XX, de a înceta acțiunile ilegale, Lungu Ivan, Darii Ruslan și Darii Vasile, din intenții huliganice, i-au aplicat părții vătămate Sârbu Valeriu multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, iar Darii Ruslan i-a aplicat părții vătămate și multiple lovituri cu o țeavă metalică, cauzându-i părții vătămate Sârbu Valeriu, edem cu echimoză în centrul regiunii parietale (5x6 cm) și în regiunea zigomatică la unghiul ochiului drept (3x2 cm), cauzate în rezultatul acțiunii traumatice prin mecanism de lovire cu obiect(e) contondent(e) dur(e), care, conform

raportului de expertiză medico-legală nr. 164 din 08.05.2012, se califică ca vătămare corporală neînsemnată, traumatism cranio-cerebral închis-comoție cerebrală, edem cu echimoză pe fața anterioară a ambilor genunchi (5x6 cm și 5x5 cm), plagă contuză pe suprafața plantară a piciorului drept (1,5x1 cm), cauzate în rezultatul acțiunii traumatice prin mecanism de lovire cu obiect(e) contondent(e) dur(e), care, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 164 din 08.05.2012, se califică ca vătămare corporală ușoară.

În continuare, instanța de apel apreciind cumulul de probe verificat, în coraport cu argumentele inculpaților Darii Ruslan, Darii Vasile, Lungu Ivan și avocaților Dumitran Ignat și Grosu Eugen privind faptul că partea vătămată Sârbu Valeriu primul a aplicat lovituri cu țeava de metal inculpatului Darii Ruslan în regiunea frunții, iar acțiunile ulterioare a inculpaților au avut scopul de autopărare și de a-l deposeda pe partea vătămată de țeava de metal, instanța de apel a reținut că toți trei inculpați nu neagă faptul că a fost aplicată o lovitură puternică în ușă, ce a provocat gălăgie și deteriorarea ușii, precum și faptul cauzării leziunilor coporale părții vătămate Sârbu Valeriu.

Instanța de apel a mai relatat că acțiunile de maltratare a părții vătămate ce au urmat, precum și reținerea inculpaților cu folosirea armei, și efectuarea împușcăturilor, demonstrează că a fost încălcată ordinea publică. Motiv din care, instanța de apel a conchis că sunt neîntemeiate argumentele părții apărării, or prin acțiunile inculpaților aceștia au săvârșit huliganismul pedepsit de legea penală, și nu huliganismul nu prea grav sau altă contravenție, prevăzută de Codul contravențional.

La fel, instanța de apel a atestat că declarațiile inculpaților precum că au cauzat vătămări corporale părții vătămate Sârbu Valeriu în scop de autopărare, nu sunt convingătoare și nu se demonstrează prin careva probe. Mai mult, instanța de apel a indicat că această versiune contravine datelor prezente în materialele cauzei și este combătută prin cumulul de probe prezentat de partea acuzării.

Instanța de apel a mai apreciat ca declarative argumentele părții apărării, precum că inculpații nu au știut despre locul de aflare a țevii de metal, deoarece inculpații au venit pentru prima dată în ospeție, în or. Cahul și nu au cunoscut locul respectiv, nu indică asupra faptului că Darii Ruslan nu putea să aplice lovituri părții vătămate Sârbu Valeriu cu țeava de metal găsită în acel loc, la fel, instanța de apel a conchis că nu se exclude faptul aflării țevii de metal lângă casa menționată, or din declarațiile martorilor rezultă că anterior în aceasta au fost efectuate lucrări de reparație.

În același context, instanța de apel a stabilit că sunt nefondate argumentele părții apărării, precum că buzunarele pantalonilor în care a fost îmbrăcată partea vătămată, au fost intenționat rupte, cu scopul de a reda agresivitatea acțiunilor inculpaților, deoarece acestea contravin materialului probator verificat anterior.

Totodată, instanța de apel a punctat că nu poate fi acceptată solicitarea părții apărării, de aplicare a Legii nr. 210 din 29 iulie 2016, privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, inculpaților Darii Ruslan, Darii Vasile, Lungu Ivan, deoarece contrar cerințelor art. 1 alin. (1) a acestei legi, inculpații pe parcursul procesului penal nu și-au recunoscut vinovăția și nu au manifestat căință activă, mai mult ca atât de către inculpați nu a fost reparat prejudiciul moral cauzat prin infracțiuni, conform art. 10 lit. k) a legii menționate.

Referitor la pedeapsa aplicată, instanța de apel a conchis că prima instanță a aplicat inculpaților pedepse prea aspre.

Astfel, instanța de apel ținând cont de prevederile art. 10 alin. (1), 61, 75 Cod penal, de circumstanțele cauzei, de circumstanțele atenuante și agravante, de personalitatea inculpaților, de faptul că anterior nu au fost atrași la răspundere penală, caracterul și gradul prejudiciabil a infracțiunilor săvârșite, precum și de faptul că inculpatul Lungu Ivan are copii minori la întreținere, a conchis că corectarea inculpaților Darii Vasile și Lungu Ivan, poate avea loc fără izolarea de societate prin aplicarea unor pedepse sub formă de amendă, iar în privința inculpatului Darii Ruslan, pedeapsa cu închisoarea în baza art. 152 alin. (1), 287 alin. (3) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 84 Cod penal și cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea conform art. 90 Cod penal.

Totodată, instanța de apel a notat faptul că Darii Vasile, la momentul săvârșirii infracțiunii era minor, iar conform art. 79 alin. (1) Cod penal, această constituie o circumstanță excepțională ce permite instanței de judecată să aplice o pedeapsa sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă.

În privința acțiunii civile intentate de partea vătămată Sârbu Valeriu, instanța de apel conducându-se de prevederile art. 219 alin. (1), (4), 387 alin. (1) Cod de procedură penală, a atestat că prima instanță neîntemeiat nu s-a expus asupra acțiunii civile intentate de partea vătămată.

Astfel, instanța de apel reeșind din materialele cauzei, statutul social al părții vătămate, analizând probele și argumentele părților, a conchis că acțiunea civilă în partea reparării prejudiciului moral în sumă de 70000 lei urmează a fi admisă, stabilind că în rezultatul acțiunilor ilegale a inculpaților Darii Ruslan, Darii Vasile și Lungu Ivan, au fost cauzate suferințe fizice și psihice părții vătămate Sârbu Valeriu.

La fel, instanța de apel a atestat că este întemeiată renunțarea părții vătămate Sârbu Valeriu la cerințele privind încasarea de la inculpați a prejudiciului material în mărime de 9452, 28 lei, deoarece ei au reparat integral prejudiciul material, motiv din care instanța de apel a încetat procesul cu privire la acțiunea civilă, în partea prejudiciului material solicitat.

Totodată, instanța de apel s-a expus și asupra corpurilor delictive.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

6.1. Procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Andronic Natalia, care indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs, invocând în acest sens că:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, instanța a admis o eroare gravă de fapt;

- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- argumentele instanței de apel referitor la achitarea inculpaților Darii Vasile și Lungu Ivan, de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, precum și recalificarea acțiunilor inculpatului Darii Ruslan în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, vin în contradicție cu probele acumulate și examinate în cadrul cercetării judecătorești, iar învinuirea imputată și-a găsit pe deplin confirmarea în cadrul examinării cauzei în instanța de apel;

- achitându-i pe Darii Vasile și Lungu Ivan, și recalificând fapta imputată inculpatului Darii Ruslan, instanța de apel urma ca în conformitate cu prevederile art. 394, art. 417 Cod de procedură penală, deoarece s-a judecat cauza după modul stabilit pentru prima instanță, să constate fapta săvârșită de către Darii Vasile, Darii Ruslan și Lungu Ivan, respectiv, probele pe care se întemeiază concluziile instanței și motivele pentru care instanța a respins alte probe, însă din conținutul deciziei rezultă că o astfel de constatare și întocmire a deciziei nu s-a efectuat;

- instanța de apel s-a limitat la o analiză generală, superficială a probelor indicând în decizia sa că Darii Ruslan intenționat a aplicat lovitura victimei, cauzându-i leziuni corporale medii, dar care nu se află în legătură cauzală directă cu acțiunile inculpaților Darii Vasile, Lungu Ivan, a căror acțiuni au fost încadrate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, dar nicidecum în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, totodată această concluzie a instanței de apel nu concordă cu învinuirea înaintată inculpaților și formulată în rechizitoriu;

- instanța de apel a neglijat și nu a luat în considerare declarațiile părții vătămate, care a declarat că *„acele persoane au început să se adreseze cu cuvinte necenzurate, unul din acele patru persoane s-a dat la spatele lui și practic peste câteva clipe a simțit o lovitură puternică pe partea posterioară a gambelor picioarelor, în regiunea genunchilor, și a căzut jos. După ce a căzut jos, persoana care l-a lovit a încercat să-l lovească din nou cu o țeavă metalică, cu o lungime de aproximativ 1,5 m, el însă a reușit să apuce țeava cu ambele mâini și să ridice picioarele în sus, și a primit o lovitură cu țeava peste tălpi, după care a reușit să tragă țeava spre abdomen, însă celelalte trei persoane de asemenea s-au apropiat*

de el și au început să-l lovească cu pumnii și picioarele în abdomen și în cap, persoana care l-a lovit cu țeava încerca să o smulgă din mâini”;

- instanța de apel nu a luat în considerare probele examinate de prima instanță, nu s-a expus asupra acestora, precum nu a ținut cont și de circumstanțele cazului (caracterul mijloacelor aplicate de către inculpați asupra victimei, de localizarea loviturilor aplicate, etc.), și de faptul că doar în rezultatul acțiunilor inculpaților Darii Ruslan, Darii Vasile și Lungu Ivan a fost cauzată vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății, totodată acțiunile lor au fost coordonate între inculpați, care după imobilizarea părții vătămate de către inculpatul Darii Ruslan, prin acționarea directă a inculpaților Darii Ruslan și Lungu Ivan, a cauzat producerea unor urmări prejudiciabile complexe;

- prima instanță corect a constatat situația de fapt, întemeindu-și concluzia în urma aprecierii corecte a probelor acumulate și examinate, ce au confirmat vinovăția inculpatului Darii Ruslan în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (3), 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, precum și ceea ce confirmă vinovăția inculpaților Darii Vasile și Lungu Ivan în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (3), 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, ținând cont de cumulul circumstanțelor în care au fost săvârșite infracțiunile;

- acțiunile inculpaților Darii Ruslan, Darii Vasile și Lungu Ivan, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit.e) Cod penal, precum a fost constatat de către prima instanță, fapt ce este dovedit prin cumulul de probe descrise în sentința primei instanțe, care a ținut cont de circumstanțele cauzei și a stabilit o pedeapsă echitabilă în raport cu cele comise;

- deși instanța a enunțat probele anexate la materialele dosarului, aceasta nu le-a apreciat conform art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor;

- instanța de apel, nu a luat în considerare faptul că atât în cadrul urmăririi penale cât și examinării în fond a cauzei penale, a fost stabilită circumstanța agravantă prevăzută de art. 77 alin. (1) lit. c) Cod penal și anume că inculpatul a săvârșit infracțiunea prin orice formă de participatie, circumstanță asupra căreia nu s-a expus instanța;

- la stabilirea pedepsei inculpatului Darii Ruslan, instanța de apel a interpretat eronat prevederile art. 90 Cod penal, stabilindu-i acestuia o pedeapsă mai blândă, de altă categorie decât cea prevăzută de sancțiunea articolului în baza căruia acesta a fost condamnat, indicând că Darii Ruslan are un copil minor la întreținere, se caracterizează pozitiv la locul de trai, nu are antecedente penale, recunoscându-le circumstanțe excepționale a cauzei și ca fiind întemeiate pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal;

- circumstanțele invocate de instanță nu justifică concluzia precum că faptele comise de Darii Ruslan sunt lipsite de importanță și de scăderea pericolului social al faptei comise la momentul actual, cu atât mai mult și atitudinea acestuia de nerecunoaștere a vinovăției, fapt ce determină și lipsa căinței sincere a acestuia, nu pot reduce pedeapsa la limita minimă, în condițiile în care există probe certe că inculpatul a comis infracțiunile incriminate;

- instanța de apel greșit a menținut sentința primei instanțe, prin aplicarea art. 90 Cod penal, dispunând suspendarea condiționată a executării pedepsei de către inculpatul Darii Ruslan;

- argumentele instanței de apel nu pot fi apreciate ca circumstanțe atenuante excepționale legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii conform art. 90 Cod penal;

- contrar prevederilor art. 395 alin. (1), pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de apel nu a indicat subiectul căruia i-a revenit obligația supravegherii condamnantului privind executarea pedepsei suspendate condiționat, fiind dispusă executarea sentinței de către Biroul de probațiune Cahul, în timp ce inculpatul Darii Ruslan locuiește în mun. Chișinău;

- la stabilirea pedepsei, instanța de apel a interpretat eronat regulile de aplicare a art. 79 Cod penal, stabilind inculpaților Darii Vasile și Lungu Ivan o pedeapsă mai blândă, de altă categorie decât cea prevăzută de sancțiunea articolului în baza căruia aceștia au fost condamnați, recunoscând ca circumstanțe excepționale ale cauzei faptul că Darii Vasile și Lungu Ivan au comis pentru prima dată o faptă prejudiciabilă, se caracterizează pozitiv la locul de trai;

- în sentința pronunțată, cât și în decizia instanței de apel contrar prevederilor art. 394 alin. (2) Cod de procedură penală, nu a fost motivată aplicarea pedepsei mai ușoare decât cea prevăzută de lege, conform art. 79 alin. (1) Cod penal;

- instanța de apel contrar prevederilor art. 395 Cod de procedură penală, trebuia să indice constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală, indicându-se articolul, alineatul și literele, felul și mărimea nu numai a pedepsei principale, iar la stabilirea pedepsei cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, instanța trebuia să stabilească pedeapsa pentru fiecare infracțiune în parte cu trimitere la această normă, apoi să stabilească pedeapsa definitivă prin cumulul total ori parțial al acestora;

- circumstanțele la care a făcut trimitere instanța de apel la stabilirea pedepsei, sunt împrejurări obișnuite care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și nu pot fi considerate ca excepționale, deoarece nu corespund cerințelor prevăzute de alin. (1) art. 79 Cod penal. Prin urmare, se exclude posibilitatea aplicării față de inculpații Darii Vasile și Lungu Ivan a prevederilor art. 79 Cod penal.

6.2. Partea vătămată Sârbu Valeriu, care indicând temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs, invocând în argumentare aceleași motive relatate în recursul declarat de procuror, descrise în pct. 6.1. a prezentei decizii.

6.3. Avocatul Dumitran Ignat în numele inculpatului Darii Ruslan, fără a indica nici un temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Darii Ruslan să fie achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. b), 287 alin. (3) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, invocând în argumentare motivele transcrise din cererea de apel, descrise la pct. 3.3, precum și faptul că:

- instanța de apel nu a luat în considerare contradicțiile dintre declarațiile părții vătămate și cele ale inculpaților, care de la începutul urmăririi penale și la examinarea cauzei în instanța de apel și-au menținut declarațiile, iar careva dubii privind sinceritatea lor lipsesc. Declarațiile inculpaților au fost susținute și de martorii Lungu Gheorghe și Cazacu Maia;

- partea vătămată a depus acțiunea civilă doar în instanța de apel, contrar prevederilor art. 219 alin. (5) Cod de procedură penală, care stipulează că acțiunea civilă poate fi intentată în orice moment de la pornirea procesului penal, până la terminarea cercetării judecătorești;

- suma de 70000 lei, încasată cu titlu de prejudiciu moral, este una exagerată, deoarece starea materială a inculpaților nu va putea permite achitarea acestei sume.

6.4. Avocatul Grosu Eugen în numele inculpatului Lungu Ivan și avocatul Grosu Eugen în numele inculpatului Darii Vasile, care indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8), 10), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Lungu Ivan și Darii Vasile să fie achitați de sub învinuirea de comitere a infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e), 287 alin. (3) Cod penal, din motiv că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii, invocând în argumentare aceleași motive relatate în cererile de apel, descrise la pct. 3.4. a prezentei decizii, precum și următoarele argumente:

- nu au fost întrunite elementele infracțiunii;
- s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;
- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;
- instanța de apel ilegal și neîntemeiat a admis acțiunea civilă intentată de către partea vătămată în cadrul examinării prezentei cauze penale în instanța de apel,

contrar prevederilor art. 219 alin. (5) Cod de procedură penală, care prevede că acțiunea civilă poate fi intentată în orice moment de la pornirea procesului penal, până la terminarea cercetării judecătorești.

7. Referitor la recursurile ordinare declarate de procuror și partea vătămată:

Judecând recursurile ordinare în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Astfel, Colegiul penal lărgit menționează că procurorul și partea vătămată, drept temeiuri pentru declararea recursului au indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, instanța a admis o eroare gravă de fapt și că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Totodată, din textul recursurilor ordinare declarate, rezultă că acești recurenți invocă și motive privind individualizarea greșită a pedepselor aplicate inculpaților, alegații ce cad sub incidența temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care în urma verificării materialelor cauzei și a hotărârii atacate și-a găsit confirmarea în cauza dată.

La fel, Colegiul penal lărgit în rezultatul verificării legalității hotărârii atacate atestă că în speță este incident și temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea deciziei instanței de apel în care s-a dispus încasarea în mod solidar a daunei morale de la inculpați.

În acest sens, Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel, corect a reținut că vinovăția inculpaților Darii Vasile și Lungu Ivan în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, și a inculpatului Darii Ruslan în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin. (1), 287 alin. (3) Cod penal a fost dovedită prin cumulul de probe administrat la urmărirea penală și cercetat în prima instanță și verificat în instanța de apel, analizat și apreciat prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, totodată în baza aceluiași probe a constatat just necesitatea achitării inculpaților Darii Vasile și Lungu Ivan de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpați.

Însă, instanța de apel a conchis greșit și prea blând că în privința inculpaților Darii Vasile și Lungu Ivan pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal să le fie aplicate pedepsele sub formă de amendă, lui Lungu Ivan de 600 unități convenționale, precum și lui Darii Vasile cu aplicarea art. 79 Cod penal – 200 unități convenționale, iar inculpatului Darii Ruslan în baza art. 152 alin. (1) Cod penal – 2 ani închisoare, iar în baza art. 287 alin. (3) Cod penal – 4 ani închisoare și în conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Darii Ruslan i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu dispunerea suspendării condiționate a acesteia, în temeiul art. 90 Cod penal, pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

La acest capitol, Colegiul penal lărgit relevă că potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și respectiv la rândul său are drept scop

restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod, în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

În acest context, Colegiul penal lărgit conchide că la individualizarea pedepselor aplicate inculpaților Darii Vasile, Darii Ruslan și Lungu Ivan, instanța de apel nu a ținut cont pe deplin de cerințele prevederilor legale menționate supra.

Din textul deciziei recurate, rezultă cert, că instanța de apel la aplicarea pedepselor sub formă de amendă inculpaților Darii Vasile și Lungu Ivan s-a axat primordial numai pe personalitatea acestora și că aceștia anterior nu au fost condamnați, iar inculpatul Lungu Ivan are la întreținere copii minori, reținând just circumstanța excepțională de săvârșire a infracțiuni în perioada minoratului de către Darii Vasile, prevăzută în art. 79 Cod penal, însă indicând declarativ că ține cont și de circumstanțele atenuante și agravante, fără a specifica care anume sunt aceste circumstanțe, și fără a lua în considerare pe deplin gradul pericolului social a infracțiunii săvârșite și circumstanțele săvârșirii faptei infracționale, or infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, deși este o infracțiune mai puțin gravă prin prisma art. 16 Cod penal, prin acțiunile inculpaților Darii Vasile și Lungu Ivan în speța dată s-a atentat grosolan la ordinea publică și la integritatea corporală a părții vătămate Sârbu Valeriu - fiindu-i cauzate vătămări corporale neînsemnate, pe timp de noapte, la ora 23.00, în loc public – lângă scara blocului de locuit amplasat în or. Cahul, str. Prospectul Republicii 12, de două sau mai multe persoane, însoțite de violență, și acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obraznicie deosebită, fără că aceștia să-și ceară iertare de la partea vătămată.

Totodată, Colegiul penal lărgit atestă că în privința inculpatului Darii Ruslan, instanța de apel nu și-a expus argumentat motivele aplicării pedepselor, fiind lăsată fără argumentare și modalitatea de executare a pedepsei definitive, stabilită în privința acestui inculpat, executarea căreia a fost suspendată condiționat în temeiul art. 90 Cod penal, fără o justificare în acest sens și fără a se ține cont per ansamblu de pericolul social al faptelor săvârșite și circumstanțele în care au fost săvârșite, or

infracțiunea prevăzută de art. 152 alin. (1) Cod penal, este mai puțin gravă, iar cea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, este gravă, și de faptul că prin acțiunile inculpatului Darii Ruslan, s-a atentat grosolan la ordinea publică, fapta având loc, pe timp de noapte, la ora 23.00, în loc public – lângă scara blocului de locuit amplasat în or. Cahul, str. Prospectul Republicii 12, prin aplicarea unui obiect – țeava metalică pentru vătămarea integrității corporale, părții vătămate Sârbu Valeriu – acestuia fiindu-i cauzate vătămări corporale medii, fără că inculpatul Darii Ruslan să-și ceară iertare de la partea vătămată.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel la individualizarea pedepselor aplicate inculpaților, nu a ținut cont de circumstanțele relatate supra, și a aplicat inculpaților pedepse prea blânde, care nu vor duce la corectarea și reeducarea inculpaților și respectiv la rândul său nu va fi restabilită echitatea socială, precum și nu va fi prevenită săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea inculpaților, cât și a altor persoane.

Colegiul penal lărgit, mai reține că, instanța de apel corect a stabilit în privința acțiunii civile că aceasta urmează a fi admisă în partea prejudiciului moral în sumă de 70000 lei, care a fost evaluat corect, în dependență de suferințele fizice și psihice cauzate părții vătămate, însă fără a indica norma materială și fără a diferenția rolurile inculpaților, a dispus încasarea acestei sume în mod solidar de la inculpații Darii Vasile, Darii Ruslan și Lungu Ivan.

În acest context, Colegiul penal menționează că potrivit prevederilor art. 220 alin. (3) Cod de procedură penală, „*hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil și ale altor domenii de drept*”.

Prin urmare, se atestă că la soluționarea acțiunii civile și anume la determinarea modului de încasare a prejudiciului moral cauzat părții vătămate Sârbu Valeriu, instanța de apel nu a ținut cont pe deplin de prevederile legale, or, în speță, s-a constatat just de instanța de apel că acțiunile de vătămare medie a integrității corporale încadrate de organul de urmărire penală în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, nu au fost cuprinse de intenția inculpaților Darii Vasile și Lungu Ivan, dar au fost comise doar de Darii Ruslan prin exces de autor.

În aceste condiții, rezultă cert că inculpații Darii Vasile, Lungu Ivan și Darii Ruslan nu au cauzat în egală măsură dauna morală, evaluată de partea vătămată Sârbu Valeriu la 70000 lei, admisă corect de instanța de apel și respectiv nu pot fi obligați să achite în mod solidar această sumă, însă urmează a fi delimitată pentru fiecare inculpat cota parte pe care urmează să o achite, în dependență de gradul și intensitatea acțiunilor fiecărui inculpat în parte în speța dată, în coraport cu prejudiciul moral cauzat părții vătămate.

În baza celor expuse, Colegiul penal lărgit statuează că instanța de apel la adoptarea soluției în cauză, în partea stabilirii pedepsei și soluționării acțiunii civile,

nu a ținut cont de toate circumstanțele expuse supra în coraport cu cumulul de probe administrat la materialele cauzei și circumstanțele cauzei, prin ce pe cale de consecință se atestă că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, confirmându-se în prezenta cauză temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, motive din care decizia instanței de apel nu poate fi menținută în această parte, iar cauza urmează a fi trimisă la rejudecare în instanța de apel.

Astfel, la rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale – asupra motivelor esențiale indicate în apelurile respective și în măsura competenței sale asupra motivelor din recursurile declarate, nominalizate în prezenta decizie, să cerceteze și să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, atât în partea individualizării pedepsei, cât și în latura civilă, și în dependență de circumstanțele constatate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu și de practica relevantă a CtEDO, în cadrul unui proces de judecată contradictoriu și echitabil, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. Cu referire la recursurile ordinare declarate de avocați în numele inculpaților.

Judecând recursurile ordinare în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile din următoarele considerente.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz se reține, că potrivit textului recursurilor declarate de recurenți, aceștia invocă temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8), 10), 12) Cod de procedură penală, și anume că *„nu au fost întrunite elementele infracțiunii, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, faptei săvârșire i s-a dat o încadrare juridică greșită”*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile de recurs și motivele invocate de recurenți în susținerea acestor temeiuri nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

În acest sens, cu referire la alegațiile recurenților, ce au fost invocate cu același text, în apelurile declarate descrise la pct. 3.3, 3.4 a prezentei decizii, cât și în recursurile ordinare, Colegiul penal lărgit coraportând aceste critici la textul deciziei recurate (f.d. 71-85, vol. III), conchide că nu pot fi acceptate, deoarece instanța de apel s-a expus detaliat și argumentat asupra chestiunilor esențiale invocate în apelurile declarate, prin ce a respectat cerințele prevăzute de art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, adoptând soluția corectă în cauză, în partea calificării acțiunilor și stabilirii vinovăției inculpaților, în temeiul probelor cercetate și verificate inclusiv în instanța de apel, apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

Totodată, Colegiul penal lărgit atestă că aceste critici invocate repetat de recurenți în recursurile declarate, precum și alegația precum că instanța de apel nu a luat în considerare contradicțiile dintre declarațiile părții vătămate și cele ale inculpaților, care pe parcursul procesului penal și-au menținut declarațiile, iar careva dubii privind sinceritatea lor lipsesc, declarațiile inculpaților fiind susținute și de martorii Lungu Gheorghe și Cazacu Maia, se referă la modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare, recurenții impunându-și propria apreciere subiectivă a probelor, ce nu este un temei de recurs, or, conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept esențiale comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs ordinar nu poate da o nouă apreciere probelor administrate în speță, ce este de competența exclusivă a primei instanțe și a instanței de apel, iar instanța de recurs ca instanță ierarhic superioară, examinează cauza doar sub aspectul prezenței erorilor de drept comise de prima instanță și cea de apel la judecarea cauzei, iar careva erori sub aspectele invocate de recurenți privind calificarea acțiunilor și stabilirea vinovăției inculpaților, instanța de recurs ordinar nu a identificat.

Cât privește temeiurile de recurs indicate de avocatul Grosu Eugen în recursurile declarate în numele inculpaților Darii Vasile și Lungu Ivan, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8), 10), 12) Cod de procedură penală, precum și motivul invocat de avocatul Dumitran Ignat în numele inculpatului Darii Ruslan, că în acțiunile acestuia nu se conțin elementele infracțiunilor incriminate, Colegiul penal lărgit atestă că nu pot fi admise, or instanța de apel s-a expus detaliat în privința prezenței elementelor infracțiunilor constatate în acțiunile inculpaților, totodată încadrând corect acțiunile inculpaților Darii Vasile și Lungu Ivan în baza art. 287 alin. (2) lit.

b) Cod penal, și acțiunile inculpatului Darii Ruslan, săvârșite în exces de autor, în baza art. 152 alin. (1), 287 alin. (3) Cod penal, concluzie ce just a fost întemeiată pe cumulul de probe apreciate de instanța de apel prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

În același context, Colegiul penal lărgit notează că deși avocatul Grosu Eugen în recursurile declarate în numele inculpaților Darii Vasile și Lungu Ivan, face referire la temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale sub aspect că sunt prea aspre, acesta nu indică nici un argument confirmativ în susținerea temeiului de recurs menționat, astfel acest temei a fost înaintat pur declarativ.

La fel, în privința motivului comun specificat de recurenți, precum că instanța de apel greșit a admis acțiunea civilă, deoarece partea vătămată a depus acțiunea civilă doar în ședința de judecată a instanței de apel, contrar prevederilor art. 219 alin. (5) Cod de procedură penală, care prevede că acțiunea civilă poate fi intentată în orice moment de la pornirea procesului penal, până la terminarea cercetării judecătorești, Colegiul penal lărgit atestă că este inadmisibil, or după cum rezultă din materialele cauzei (f.d. 243, vol. I), partea vătămată încă la faza urmăririi penale a depus cerere de recunoaștere a sa în calitate de parte civilă, în aceeași cerere indicând că prin acțiunile infracționale a inculpaților i-a fost cauzat prejudiciul material în sumă de 9452,28 lei și prejudiciul moral în sumă de 70000 lei, ulterior, în baza acestei cereri, prin ordonanța procurorului din 18 iunie 2012 (f.d. 245, vol. I), partea vătămată a fost recunoscută ca parte civilă, iar acțiunea civilă prezentată de partea civilă/partea vătămată Sârbu Valeriu în instanța de apel (f.d. 29-30, vol. I), nu poate fi apreciată ca o acțiune civilă separată, deoarece are același obiect și temei, și se consideră ca o concretizare a pretențiilor înaintate în cererea depusă la faza de urmărire penală.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit notează că în speță au fost respectate cerințele art. 219 alin. (5) Cod de procedură penală, privind intentarea acțiunii civile în procesul penal, în acest sens fiind relevantă și hotărârea CtEDO în cauza Ernst c. Belgiei din 15 iulie 2013, în care Curtea a constatat că în principiu, atunci când victima unei infracțiuni se constituie parte civilă în procesul penal, aceasta semnifică introducerea unei cereri în despăgubiri. Chiar dacă ea nu a cerut, în mod expres, repararea prejudiciului suferit. Prin dobândirea calității de parte civilă în procesul penal, ea are în vedere nu numai condamnarea penală a autorului infracțiunii, ci și repararea pecuniară a prejudiciului pe care l-a suferit.

Subsidiar, cu privire la alegația, precum că suma de 70000 de lei, încasată cu titlu de prejudiciu moral, este una exagerată, Colegiul penal lărgit atestă că este opinia subiectivă a recurentului ce nu poate fi acceptată, deoarece în speță instanța

de apel în decizia sa (f.d.84-85, vol. III), corect a evaluat cuantumul prejudiciului moral, coraportând prevederile legale la circumstanțele cauzei și suferințele psihice și fizice cauzate părții vătămate Sârbu Valeriu de către inculpați, iar temei de a interveni în decizia instanței de apel, instanța de recurs ordinar nu identifică nici în această parte.

9. În consecință, Colegiul penal lărgit conchide că recursurile ordinare declarate de către procuror și partea vătămată, urmează a fi admise, cu casarea deciziei instanței de apel în partea stabilirii pedepsei și în latura civilă, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către instanța de apel, iar recursurile ordinare declarate de avocați în numele inculpaților urmează a fi respinse ca inadmisibile.

10. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către avocatul Dumitran Ignat în numele inculpatului Darii Ruslan, de către avocatul Grosu Eugen în numele inculpatului Lungu Ivan și de către avocatul Grosu Eugen în numele inculpatului Darii Vasile.

Admite recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Andronic Natalia și de către partea vătămată Sârbu Valeriu, casează în partea stabilirii pedepsei și în latura civilă decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 01 februarie 2017 în cauza penală privindu-i pe **Darii Vasile Xxxxx, Lungu Ivan Xxxxx, Darii Ruslan Xxxx**, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către Curtea de Apel Chișinău.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la **17 august 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin

Toma Nadejda

Nicolaev Ghenadie